

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό αποτελεί κορυφαία στιγμή της οικονομικής και πολιτικής ζωής. Τον καταψηφίζουμε. Καταψηφίζουμε όχι μόνο τις επιμέρους προβλέψεις του, αλλά μέσω αυτού συνολικά την Κυβέρνηση. Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση του ψεύδους, της εξαπάτησης, της αλαζονείας και του κυνισμού. Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση που έκανε χειρότερη τη ζωή των Ελλήνων και ειδικά των πιο αδύναμων. Καταψηφίζουμε την κυβέρνηση των φόρων και της βαριάς μακροχρόνιας λιτότητας. Καταψηφίζουμε την κυβέρνηση των απαράδεκτων εθνικών υποχωρήσεων. Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση των σκανδάλων και της διαπλοκής. Καταψηφίζουμε τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ και ό,τι αυτοί συμβολίζουν: Τον λαϊκισμό. Τη δημαγωγία. Την πολιτική χωρίς αρχές. Τους κομματικούς διορισμούς. Την αλαζονεία. Την ανικανότητα. Την πολιτική για το κόμμα και όχι για την πατρίδα. Τον καταψηφίζουμε όχι μόνο εμείς, αλλά και η συντριπτική πλειονότητα των Ελλήνων. Στις εκλογές που έρχονται, θα κλείσει οριστικά ο θλιβερός κύκλος της χειρότερης Κυβέρνησης της μεταπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Αυτός είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός που φέρνετε στη Βουλή. Και γι' αυτό έχουν ιδιαίτερη σημασία όσα θα ακουστούν εδώ σήμερα. Είμαι όμως υποχρεωμένος, πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, να σταθώ στην επικαιρότητα. Η χθεσινή τρομοκρατική επίθεση κατά του ΣΚΑΪ και της Καθημερινής είναι ένα ακόμη αποτέλεσμα της στρατηγικής της έντασης που ακολουθείτε εδώ και πολλά χρόνια. Από την εποχή που ήσασταν ακόμη στην αντιπολίτευση. Στρατηγική αντίθετη στις αντιλήψεις και τις ανάγκες της κοινωνίας, αλλά και του μεγαλύτερου μέρους των πολιτών που σας είχαν ψηφίσει. Μέρος αυτής της στρατηγικής είναι η στοχοποίηση των ΜΜΕ. Το κάνετε με συνέπεια όλοι. Στοχοποιείτε, με ύφος και επίθετα ξένα στον δημοκρατικό διάλογο, έντυπα και σταθμούς, εκδότες και δημοσιογράφους με τρόπο που δεν έχει γίνει ποτέ και από κανέναν τα χρόνια της Μεταπολίτευσης. Έχετε καταγγείλει πρόσωπα και πρωτοσέλιδα, έχετε προεξοφλήσει δικαστικές αποφάσεις, έχετε αποκαλύψει μέχρι και στοιχεία πόθεν έσχες δημοσιογράφων που δεν σας αρέσουν τα γραπτά τους. Η τρομοκρατία μπορεί να οργανώνεται σε κάποιες γιάφκες συνωμοτών κατά της δημοκρατίας, γεννιέται όμως στα λόγια ακραίου διχασμού και στα κηρύγματα μίσους. Η τρομοκρατία θρέφεται μέσα σε μια κοινωνία που -ένα τμήμα της τουλάχιστον- έχει αποκτήσει δυστυχώς ένα αίσθημα ανοχής στη βία. Και για αυτά φέρετε και προσωπική ευθύνη, κ. Τσίπρα. Δεν χρειάζεται να πω εδώ ξανά για το καθεστώς ασυδοσίας και ανομίας που έχει διαμορφωθεί στη χώρα, με την ανοχή και συχνά την ενθάρρυνση της Κυβέρνησής σας. Για τους Ρουβίκωνες και τους τραμπούκους στα πανεπιστήμια. Γιατί, κύριοι της συμπολίτευσης, από καιρό σας έχω προειδοποιήσει: Οι καταλήψεις και οι γροθιές γίνονται εύκολα ρόπαλα και μολότοφ για να μετατραπούν, μετά, σε καλάσνικοφ και βόμβες. Όταν, συνεπώς, δικαιολογούνται οι αφετηρίες της βίας, τότε εισπράττεται οδυνηρά και η εξέλιξή της. Όταν οι εξτρεμιστές χαρακτηρίζονται «αγωνιστές» ή, απλώς, «παιδιά», τότε αποκτούν άλλοθι και οι ενέργειές

τους. Όταν από επίσημα χείλη στοχοποιούνται πρόσωπα και αντιλήψεις, τότε διευκολύνεται η δουλειά των κουκουλοφόρων. Και όταν τα κρούσματα όλο και αυξάνονται, αλλά οι συλλήψεις όλο και μειώνονται, τότε η ανομία γιγαντώνεται.

Από την πλευρά μου, ένα μόνο θα πω: Όσο ανοιχτή είναι η δημοκρατία στις διαφορετικές απόψεις, τόσο αμείλικτη θα είναι με εκείνους που θα θελήσουν να τις φυμώσουν με τη βία. Και όσοι φαντασιώνονται ένοπλους αγώνες και επαναστάσεις σε βάρος της Δημοκρατίας και των θεσμών να ξέρουν ότι επί των ημερών μας θα οδηγηθούν στη Δικαιοσύνη. Τελεία και παύλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Έρχομαι τώρα στον τελευταίο προϋπολογισμό σας. Δεν είναι μόνο καθρέφτης της αποτυχίας σας. Αλλά και μια ευκαιρία να ακουστούν αλήθειες. Γιατί αυτός είναι ο τελευταίος σας προϋπολογισμός, κ. Τσίπρα. Επομένως είναι και ο απολογισμός σας. Ο απολογισμός του μακροβιότερου μνημονιακού πρωθυπουργού. Κανονικά, ο κύκλος της κρίσης θα είχε κλείσει πριν από τέσσερα χρόνια, αν εσείς κ. Τσίπρα μαζί με τον κ. Καμμένο δεν προκαλούσατε εκλογές με τη σύμπραξη του κ. Κουβέλη και της Χρυσής Αυγής. Εμποδίσατε την έξοδο απ' το 2^ο Πρόγραμμα, τινάζατε στον αέρα τις προσπάθειες του ελληνικού λαού με ένα 3^ο Μνημόνιο και παγιδεύσατε τη χώρα σε ένα νέο κύκλο λιτότητας, ζημιώνοντάς την με πάνω από 100 δις ευρώ. Και επειδή ισχυρίζεστε ότι αυτά τα λέμε μόνο εμείς, σας καταθέτω τις δηλώσεις των κ. Ρέγκλινγκ και Βίζερ. Εκείνοι έχουν πει ότι μας ζημιώσατε με πάνω από 100 δις. Τους αμφισβητείτε και αυτούς; [ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΓΓΡΑΦΩΝ 1,2] Το λέω απλά: θα είχαμε τελειώσει με την κρίση εδώ και 4 χρόνια. Η χώρα πλήρωσε ακριβά την πολιτική σας απάτη που ονομάσατε αυταπάτη.

Το 2014 η Ελλάδα είχε ήδη θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, παρήγαγε ήδη πλεονάσματα και όλες οι εκθέσεις προέβλεπαν μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης πάνω από 3% για τα επόμενα χρόνια. Μέσα σε 2,5 χρόνια πήγαμε από ύφεση 9%, σε 0,7% ανάπτυξη. Είχαμε 10% μεταβολή του ΑΕΠ σε 2,5 χρόνια. Όταν εσείς σε 4 χρόνια πήγατε από το 0,7% στο 1,5%, έχοντας προκαλέσει το ίδιο διάστημα ανυπολόγιστη ζημιά στην πραγματική οικονομία. [ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΓΓΡΑΦΟΥ 3] Και επειδή σας ακούω συχνά να τσουβαλιάζετε όλη την περίοδο μετά το 2010, θέλω να σας πω και κάτι ακόμη. Για το τι έκαναν ως υπουργοί η κ. Κατσέλη, η κ. Ξενογιαννακοπούλου, ο κ. Μπόλαρης, η κ. Τζάκρη και άλλοι εσείς θα απολογηθείτε. Όχι εγώ. Γιατί εσείς τους πήρατε στο κόμμα σας. Τι άλλο συνέβαινε το 2014; Η χώρα δρομολογούσε μεγάλες επενδύσεις, από τα 14 περιφερειακά αεροδρόμια μέχρι το Ελληνικό. Οι φόροι μειώνονταν και προχωρούσαν οι αποπληρωμές των οφειλών του Δημοσίου. Το χρέος κρινόταν βιώσιμο κι οι τράπεζες ήταν ισχυρές -με κέρδος για το κράτος, με πολλά δισεκατομμύρια καταθέσεις και χωρίς capital controls. [ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΓΓΡΑΦΟΥ 4] Η χώρα θωρακιζόταν με την πιστωτική γραμμή στήριξης κι από τον Μάρτιο του '15 ήταν διαθέσιμη και η ποσοτική χαλάρωση, το γνωστό QE. Το QE που ο κ. Τσίπρας πρώτα το αρνήθηκε, πρόπερσι το έθεσε ως μέγα στόχο, πέρυσι το είπε «εναλλακτική λύση» και φέτος τι έκανε; Απλώς το έχασε!

Ξέρετε πόσες φορές είχατε εξαγγείλει ότι θα μπορούμε στο πρόγραμμα, κ. Τσίπρα; Ούτε μια, ούτε δύο ούτε τρεις. Εννέα φορές το είπατε, κ. Τσίπρα. Το αμφισβητείτε και αυτό; Καταθέτω τις ημερομηνίες των δηλώσεων σας. [ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΓΓΡΑΦΟΥ 5] Κάπου 2,6 τρισεκατομμύρια ευρώ πήραν οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες από το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης. Και η χώρα που το είχε περισσότερο ανάγκη, τι πήρε; Σας ρωτώ: Η Ελλάδα πόσα πήρε; Ούτε ένα ευρώ.

Αντί των ευρωπαϊκών εγγυήσεων, προτιμήσατε τις τσέπες των Ελλήνων. Τους φορολογήσατε αλύπητα και τους διαλύσατε. Και διαλύσατε κυρίως την μεσαία τάξη που κρατάει ενωμένη την κοινωνία μας. Ο κύκλος της παρακμής σας κλείνει αλλά οι Έλληνες θα σας θυμούνται για πέντε πράγματα, που συμπυκνώνονται σε πέντε λέξεις: Ψέμα. Εξαπατήσατε συνειδητά τους πολίτες. Από την κατάργηση του μνημονίου, με ένα νόμο και ένα άρθρο, και την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, μέχρι το παράλληλο πρόγραμμα του Σεπτεμβρίου του 2015. Και συνεχίζετε και σήμερα να ψεύδεσθε. Φτώχεια. Κάνατε τους φτωχούς φτωχότερους. Από την μείωση των κατώτατων συντάξεων και την κατάργηση του ΕΚΑΣ, μέχρι τις ανασφάλιστες, μερικής και εκ περιτροπής, θέσεις εργασίας των 360 ευρώ. Φόροι. Γονατίσατε τους πολίτες από την υπερφορολόγηση, ιδίως τη μεσαία τάξη. Από την αύξηση όλων των άμεσων φόρων και τη μείωση του αφορολόγητου, μέχρι, τη φοροεπιδρομή στους έμμεσους φόρους, από τα καύσιμα μέχρι τον καφέ. Φόβος. Γεμίσατε ανασφάλεια και βία την καθημερινότητα των πολιτών. Από τις γειτονιές μέχρι τα πανεπιστήμια. Σκάνδαλα. Από τους φωτογραφικούς διαγωνισμούς στο Θριάσιο, μέχρι το σκάνδαλο της εξαγοράς επιχείρησης στα Σκόπια από τη ΔΕΗ και από το αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος μέχρι τη ΔΕΠΑ. **Αλήθεια πρώτη** λοιπόν. Χάθηκαν 4 πολύτιμα χρόνια. Η Ελλάδα όχι μόνο δεν μπόρεσε να πάρει το δρόμο της υπόλοιπης Ευρώπης, αλλά βυθίστηκε πιο κάτω από εκεί που ήταν πριν από την λαίλαπα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Το 2015 η Ελλάδα έφτασε στο χείλος της καταστροφής, διχάστηκε σε ένα δημοψήφισμα-παρωδία κι έχασε τις τράπεζές της. Έκτοτε βιώνει έναν ανελέητο βομβαρδισμό περικοπών και φόρων που συντρίβουν νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Και υπομένει έναν αναπτυξιακό κι επενδυτικό χειμώνα. Είμαστε ουραγοί στην ανάπτυξη, ενώ η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας έχει υποχωρήσει 10 θέσεις μέσα 4 χρόνια. Το 3^ο Μνημόνιο -αυτό που εσείς προκαλέσατε και υπογράψατε- εξάντλησε την τυπική χρονική του διάρκεια. Προς ανακούφιση των εταίρων, έληξε, έτσι, και η ευνοϊκή ευρωπαϊκή χρηματοδότηση της Ελλάδας, η οποία καλείται πλέον να καλύπτει τις ανάγκες της με δανεισμό από τις διεθνείς αγορές. Αντίθετα, όμως, παρέμεινε η ενισχυμένη ανά τρίμηνο εποπτεία, που καμία άλλη Μνημονιακή χώρα δεν έχει. Και, μάλιστα, με όρους που συνιστούν ένα άτυπο 4^ο Μνημόνιο: Δυσβάσταχτα πλεονάσματα 3,5% μέχρι το 2022 και 2,2% έως το 2060. Κάτι που σημαίνει ασφυκτική λιτότητα για πολλά χρόνια. Διατήρηση των σημερινών φόρων και πρόσθετα μέτρα για το 2019, από αυτά που δεν ξε-ψηφίσατε, κ.Τσίπρα. Όπως η κατάργηση του ΕΚΑΣ, που αφαιρεί μια πολύτιμη βοήθεια για τους συνταξιούχους. Και αύξηση κατά 15% των εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών, αφού αυτές θα φορολογούνται ως νέο εισόδημά τους. Και, βέβαια, όλα αυτά με επίσημο ενέχυρο τη

δημόσια περιουσία για 99 χρόνια. Μία πρωτοφανή και προσβλητική διαδικασία που υποθηκεύει όχι μόνο τον πλούτο, αλλά μέχρι και τα μνημεία της χώρας, την ψυχή της πατρίδας μας. Υποδεχόμαστε το 2019 όχι όπως η Κύπρος, η Ιρλανδία ή η Πορτογαλία. Αλλά με μια ευάλωτη οικονομία χωρίς διεθνή εμπιστοσύνη. Η χώρα δεν μπορεί να δανειστεί από τις αγορές. Το spread του δεκαετούς ομολόγου είναι στις 420 μονάδες βάσης. Και τα επιτόκια παίρνουν πάλι την ανηφόρα. Χάσαμε τα τρία καλύτερα χρόνια της διεθνούς οικονομίας παγιδευμένοι σε μια ιδεοληπτική πολιτική που από τη μια μαζεύει τα συντρίμια του πρώτου εξάμηνου του 2015 και από την άλλη υπερφορολογεί λυσσαλέα την πραγματική οικονομία. Αν είχαμε ακολουθήσει την πορεία της Πορτογαλίας το ΑΕΠ μας σήμερα θα ήταν στα 217 δις. Αντ' αυτού προβλέπεται στα 186 δις. Αυτό το γράφημα είναι η πιο απτή απόδειξη της τραγικής σας αποτυχίας. [ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΓΓΡΑΦΟΥ 6]

Αλήθεια δεύτερη. Υποδεχόμαστε το 2019 με μία κοινωνία που, ύστερα από 29 φόρους, 17 περικοπές συντάξεων και μείωση πραγματικών μισθών κατά 3,5% το 2017, παραμένει φυλακισμένη στην λιτότητα. Και με μία κυβέρνηση ανίκανη, παρά την «κατανόηση» -εντός εισαγωγικών- που της δείχνουν οι δανειστές: Στην τελευταία αξιολόγηση, όλα όσα έπρεπε να έχουν γίνει, παραπέμφθηκαν για την επόμενη, του Φεβρουαρίου. Από τα capital controls, τα «κόκκινα δάνεια» και το e-justice ως τα ληξιπρόθεσμα του κράτους και τις ιδιωτικοποιήσεις. Γι' αυτό, άλλωστε, και δεν αποδεσμεύτηκαν ούτε και τώρα τα κέρδη από τα ελληνικά ομόλογα, που θα έφερναν όφελος 1,3 δις ευρώ. Γιατί πραγματικές μεταρρυθμίσεις δεν έγιναν. Και το παραγωγικό μοντέλο της οικονομίας δεν άλλαξε. Δεν γίναμε πιο εξωστρεφείς, πιο ανταγωνιστικοί. Μόλις πρόσφατα, μιλώντας εκτός Ελλάδας, ο υπουργός Οικονομικών ομολόγησε ότι τα υπερβολικά πλεονάσματα δεν αποτελούν σπουδαία στρατηγική. Συμφωνώ. Αλλά αν οι δυο μας συμφωνούμε, τότε θα πρέπει πρώτος εκείνος να διαφωνήσει ...με την πολιτική του. Γιατί στα λόγια μπορεί να αμφισβητεί τα υπερπλεονάσματα. Όμως στην πράξη τα υπηρετεί: Μαζεύει χρήματα από φόρους και φεσώνει τους Έλληνες, από οφειλές του Δημοσίου που δεν πληρώνει κι από συντάξεις που δεν αποδίδει. Κάπου 3 δις χρωστά το κράτος σε ιδιώτες και 180.000 νέοι συνταξιούχοι περιμένουν ακόμη την κουτσουρεμένη σύνταξή τους. Η Κυβέρνηση δεσμεύει τα αποθεματικά νοσοκομείων, των δήμων και των οργανισμών. Αλλά κυρίως παγώνει τις δημόσιες επενδύσεις. Ναι, αυτές τις δημόσιες επενδύσεις που εσείς χαρακτηρίζετε στην εθνική αναπτυξιακή στρατηγική σας, τον Μάιο του 2018, ως «το κύριο χρηματοδοτικό εργαλείο για την ανάπτυξη» [ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΓΓΡΑΦΟΥ 7] Για να κάνει τι; Για να χτίσει ένα «μαξιλάρι», όπως το αποκαλεί, το οποίο φουσκώνει με αέρα που στερεί από τους πνεύμονες της πραγματικής οικονομίας και των πολιτών. Και ποιο το αποτέλεσμα; Η Κυβέρνηση επέβαλε μέτρα 11 δις, από τα οποία ο κ. Τσίπρας επιστρέφει μόλις το ένα ως προεκλογικό φιλοδώρημα προς τους πολίτες που ο ίδιος προηγουμένως έχει εξαθλιώσει.

Αλήθεια τρίτη. Τα βαριά πλεονάσματα πριονίζουν την οικονομία και μαζί το μέσο εισόδημα. Ο ΟΟΣΑ ανακήρυξε, ήδη, τον ΣΥΡΙΖΑ πρωταθλητή στη φορολογική επιβάρυνση. Γιατί, ακριβώς, τα υπερπλεονάσματα σημαίνουν: φόροι, φόροι, φόροι. Και ένας απλός αριθμός τα λέει όλα: Πέρυσι, κύριε

Τσίπρα, ο στόχος πλεονάσματος ήταν 1,75% και τον ανεβάσατε στο 4,13%. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Ότι αναγκάσατε τους Έλληνες να πληρώσουν 4,2 δις ευρώ περισσότερα από όσο χρειαζόταν! Φτάσαμε, έτσι, σήμερα, οι συνολικές οφειλές των Ελλήνων να ξεπερνούν τα 103 δις, με τον μισό πληθυσμό να χρωστά, μη μπορώντας να πληρώσει ή, έστω, να ρυθμίσει τις υποχρεώσεις του. Οι καταθέσεις νοικοκυριών και επιχειρήσεων στις τράπεζες να αγγίζουν μόλις τα 107,7 δις, όταν τον Νοέμβριο του 2014 ήταν 136 δις ευρώ. Και όλοι να βλέπουν το πορτοφόλι τους να αδειάζει τώρα πιο γρήγορα από ποτέ, καθώς οι έμμεσοι φόροι αυξάνουν με ύπουλο τρόπο τις τιμές στα καθημερινά προϊόντα και τις υπηρεσίες. Ο πρωθυπουργός υποδύεται συχνά τον φιλολαϊκό πολιτικό ενώ ο κ. Τσακαλώτος έχει μιλήσει για «ταξική μεροληψία» του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι, όμως, έτσι; Σύμφωνα με το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, οι μειώσεις μισθών στην Ελλάδα ήταν οι μεγαλύτερες στην Ευρώπη, αλλά κι οι μεγαλύτερες μέσα στην ίδια τη χώρα από το 2013. Το 2017, ένας στους 4 εργαζόμενους είχε αμοιβή έως 500 ευρώ. Ενώ η μερική υποχώρηση της ανεργίας βασίζεται στην μερική και περιοδική απασχόληση.

7 στους 10 άνεργους είναι μακροχρόνια άνεργοι. Και με τον ρυθμό της Κυβέρνησης, η ανεργία θα φτάσει στα προ κρίσης επίπεδα μόλις το 2030. Την ίδια ώρα, το 19% των πολιτών καταβάλλει το 90% του φόρου εισοδήματος. Το 4,5% των επιχειρήσεων καταβάλλει το 83% του φόρου των νομικών προσώπων. Και το 33% των ιδιοκτητών καταβάλλει το 66% του φόρου ακίνητης περιουσίας. Είναι φορολογική δικαιοσύνη αυτό; Στην Ελλάδα του ΣΥΡΙΖΑ δεν ευνοούνται κάποιοι έναντι κάποιων άλλων, αλλά αδικούνται όλοι από το κράτος. Σύμφωνα με την Eurostat, ένας στους τρεις Έλληνες ζει στη φτώχεια, τρεις στους 10 δεν μπορούν να πληρώσουν το ρεύμα και 4 στους 10 τα φάρμακά τους. Αυτός είναι ο δήθεν «ΣΥΡΙΖΑ του λαού». Που τον φορολογεί με την πιο άδικη μορφή -αυτή των έμμεσων φόρων, που πληρώνουν όλοι.

Αλήθεια τέταρτη. Εδώ και τέσσερα χρόνια, η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης έχει στο στόχαστρό της κυρίως τη μεσαία τάξη. Χωρίς ενδιαφέρον για την αύξηση του δημόσιου πλούτου προς όφελος των πολλών. Αλλά με απάθεια απέναντι στη διαρκή συρρίκνωσή του, ώστε να μοιράζει -που και που- σποραδικά επιδόματα στους πολίτες που έχει ήδη προηγουμένως ξεζουμίσει. Από την άλλη πλευρά, τίποτα δεν εμποδίζει την κυβέρνηση να διογκώνει το κράτος με μη παραγωγικές θέσεις για να βολεύει τους κομματικούς της πελάτες. Μπορεί όλοι να στενάζουν από τους φόρους και τα χρέη, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει να αυξάνει το κόστος της γραφειοκρατίας. Στα χρόνια της θητείας της αυτή η κυβέρνηση αύξησε το κόστος μισθοδοσίας στο Δημόσιο κατά 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Ξαναζωντανεύει, έτσι, τις αμαρτίες του παλαιοκομματισμού που είχε ξεπεράσει η ίδια η ζωή: τα «δικά μας παιδιά» του παρελθόντος έγιναν τώρα «οι δικοί μας σύντροφοι».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Οι τέσσερις αυτές χειροπιαστές αλήθειες -τις οποίες παρουσίασα με συγκεκριμένα στοιχεία- συμπυκνώνονται στην πέμπτη, που αφορά τον

φετινό Προϋπολογισμό. Γιατί οι οδυνηρές συνέπειες του 3^{ου} Μνημονίου και η αναπτυξιακή καθήλωση της χώρας, η φοροεπιδρομή και ο αντικοινωνικός χαρακτήρας της πολιτικής ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ αποτυπώνονται και στις σελίδες του: Ο Προϋπολογισμός αυτός δεν είναι ούτε αξιόπιστος ούτε αναπτυξιακός. Ελπίζει σε ανάπτυξη 2,5% όταν Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΟΟΣΑ και Νομισματικό Ταμείο την βλέπουν χαμηλότερη. Άλλωστε και πέρσι οι κυβερνητικοί υπολογισμοί έπεσαν έξω. Όπως και οι προπέρσινοι, όπως και οι προηγούμενοι. Σε κανέναν από τους 4 προϋπολογισμούς που εκτελέσατε δεν πιάσατε τους στόχους ανάπτυξης που είχαν τεθεί. 4 στα 4 αποτυχίες!

Ο Προϋπολογισμός αυτός υπηρετεί τα δυσβάσταχτα πλεονάσματα με τα οποία ο ΣΥΡΙΖΑ αντάλλαξε την αναξιοπιστία και την ανεπάρκειά του. Και πρώτο θύμα είναι οι Δημόσιες Επενδύσεις που ήδη υπολείπονται κατά 1,55 δις και ψαλιδίζονται κατά 550 εκατομμύρια ακόμα το 2019. Οι δημόσιες επενδύσεις, καθελώνουν το ΑΕΠ, όταν κόβονται. Και αυτό το μίζερο ΑΕΠ συμπιέζεται ακόμα περισσότερο από τα υπερπλεονάσματα. Τέλος, και αυτός ο Προϋπολογισμός παραμένει αντίπαλος του πολίτη. Διατηρεί τους 29 φόρους και τις δεκάδες περικοπές του ΣΥΡΙΖΑ. Πυροβολεί τη μεσαία τάξη. Θέτει εμπόδια στους επενδυτές. Αλλά εξοντώνει και τους πιο αδύναμους. Κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και διαρκώς τους πολλαπλασιάζει, συντρίβοντας τον κορμό της κοινωνίας.

Αλήθεια πέμπτη, λοιπόν. Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό όμοιο με όλους τους προηγούμενους αυτής της κυβέρνησης και με τα ίδια χαρακτηριστικά: Φορολογική αφαίμαξη, διάλυση του κοινωνικού ιστού, μεταρρυθμιστική ατολμία. Αναπαράγει το φαύλο κύκλο της στασιμότητας, της εσωστρέφειας, των χαμηλών προσδοκιών. Χωρίς αναπτυξιακή λογική, βασίζεται σε παραδοχές που μοιάζουν περισσότερο με ευχές, αγνοώντας τι συμβαίνει στο εσωτερικό και στο διεθνές περιβάλλον. Συνεπώς, είναι γνήσιο τέκνο του ΣΥΡΙΖΑ: Αντιαναπτυξιακός, αναποτελεσματικός και άδικος. Πιστός στους στόχους του άτυπου 4^{ου} Μνημονίου, ο Προϋπολογισμός υπηρετεί τα υπέρογκα πλεονάσματα για τα οποία έχει ήδη δεσμευτεί η κυβέρνηση. Τα οποία, όμως, δεν θα κατευθύνονται στη χρηματοδότηση των αναγκαίων υποδομών. Δεν θα μοχλεύουν ιδιωτικούς πόρους για ανάπτυξη και αύξηση της απασχόλησης. Ούτε, βέβαια, και θα ανακουφίζουν τους πιο αδύναμους. Αυτός, δυστυχώς, είναι ο δρόμος που εισηγείται ο Προϋπολογισμός του 2019. Μία πορεία ανάμεσα σε φόρους, φόβους και ψέματα που οδηγεί στην απόλυτη διάλυση τη μεσαία τάξη και σε απόλυτη παρακμή τη χώρα. Ένα σχέδιο κομμένο και ραμμένο στο μικρό μπόι του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν μπορεί να σηκώσει τις μεγάλες προσδοκίες της Ελλάδας.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Ευτυχώς για τη χώρα, αυτός ο Προϋπολογισμός σε λίγο θα αποτελεί παρελθόν μαζί με όσους τον εισηγούνται. Και, με την έγκριση του λαού, ένα άλλο πρόγραμμα θα πάρει τη θέση του για να ξαναφέρει ελπίδα και αισιοδοξία. Ένας οδικός χάρτης, ρεαλιστικός και τεκμηριωμένος, που θα δίνει δύναμη στην οικονομία και προοπτική στον πολίτη. Η δική μας αντίληψη για την οικονομία υπηρετεί την συνολική ευημερία του τόπου από την οποία θα έχουν μερίδιο όλοι οι πολίτες. Το στόχο μας περιγράφει το λιτό

δίπτυχο «Λιγότεροι φόροι και εισφορές-Περισσότερες επενδύσεις και νέες, καλές δουλειές». Επιδίωξή μας είναι η τόνωση της δημιουργικής επιχειρηματικότητας, η ενίσχυση της μεσαίας τάξης και η προστασία των πιο αδύναμων. Και στο επίκεντρο της πολιτικής μας βρίσκεται η επιστροφή σε λογικά ετήσια πλεονάσματα, ώστε να δοθεί χώρος για μέτρα αύξησης της παραγωγής και της ανταγωνιστικότητας, αλλά και για πρόνοιες κοινωνικής συνοχής.

Το είπα και στην αρχή: Η Ν.Δ θα κληθεί, σε λίγο να γεφυρώσει παλιά και νέα ρήγματα που διαμορφώθηκαν στην ελληνική κοινωνία στα χρόνια της κρίσης. Να κλείσει τα τραύματα του δικασμού που αφήνει πίσω της η Κυβέρνηση. Το λέω γιατί η ανάπτυξη και η ευημερία δεν θα έρθουν όσο η Ελλάδα είναι διχασμένη. Σας θυμίζω ποιά είναι τα ρήγματα που πρέπει να γεφυρωθούν. Ρήγμα ανάμεσα σε αυτούς που μπορούν να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους και σε αυτούς που βουλιάζουν στα χρέη. Ρήγμα ανάμεσα στους κερδισμένους και τους χαμένους της παγκοσμιοποίησης. Ρήγμα ανάμεσα σε αυτούς που κατοικούν σε δυναμικές περιοχές και σε όσους μένουν σε φθίνουσες γωνιές της χώρας. Ρήγμα ανάμεσα στους νέους και τους ηλικιωμένους. Ρήγμα ανάμεσα στους εξοικειωμένους με την τεχνολογία και σε αυτούς που τη φοβούνται. Ρήγμα ανάμεσα σε αυτούς που έχουν σταθερή εργασία και σε εκείνους που ζουν τον εφιάλτη της μερικής, εκ περιτροπής και συχνά ανασφάλιστης, απασχόλησης. Αυτά τα ρήγματα πρέπει να γεφυρώσουμε. Και να αποδείξουμε έμπρακτα ότι ρωμαλέα ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή μπορούν να πάνε χέρι-χέρι. Γιατί η ανασυγκρότηση της μεσαίας τάξης και η στήριξη της ελληνικής οικογένειας αποτελούν για εμένα αδιαπραγμάτευτες προτεραιότητες.

Κυρίες και κύριοι,

Προχθές ολοκληρώθηκε το 12^ο συνέδριο του κόμματος μας. Ένα συνέδριο ανοιχτό, δημοκρατικό, με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον. Επιτρέψτε μου να σταθώ στις σημαντικότερες προτάσεις μας που αφορούν την οικονομία και το διαθέσιμο εισόδημα των Ελλήνων. Ο ΕΝΦΙΑ μειώνεται κατά 30% μέσα σε 24 μήνες, ανακουφίζοντας εκατομμύρια ιδιοκτήτες σε ολόκληρη τη χώρα. Ταυτόχρονα, κίνητρα για ενεργειακή, λειτουργική και αισθητική αναβάθμιση, δίνουν και πάλι αξία στην ακίνητη περιουσία και κάνουν ξανά την οικοδομή μοχλό ανάπτυξης. Ο φόρος στα κέρδη των επιχειρήσεων μειώνεται στο 20% από 29% σήμερα και στα μερίσματα στο 5% από 15% σήμερα. Έτσι, σε μία διετία, ο πραγματικός φορολογικός συντελεστής για τις επιχειρήσεις θα πέσει στο 24% από 40% σήμερα. Ο ΦΠΑ στην εστίαση και στο τουριστικό προϊόν μειώνεται στο 13%. Τελικός στόχος είναι να καταλήξουμε σε δύο συντελεστές ΦΠΑ, 11% και 22%. Ενώ το όριο υπαγωγής σ' αυτόν αυξάνεται στις 25.000 ευρώ από 10.000 σήμερα, ώστε να ανασάνουν οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Οι ιδιωτικές επενδύσεις στηρίζονται μέσα από ένα πλέγμα φορολογικών, γραφειοκρατικών και διοικητικών εργαλείων. Το θηριώδες πρόβλημα του ιδιωτικού χρέους αντιμετωπίζεται δραστικά.

Κίνηση πρώτη, μια ενιαία ρύθμιση 120 δόσεις για όλους τους οφειλέτες του δημοσίου ξεκινώντας με όσους χρωστούν ως 3.000 ευρώ. Πρόγραμμα

«δεύτερη ευκαιρία» για όσους χρωστούν στις τράπεζες και έχουν βιώσιμες επιχειρήσεις. Επιβράβευση συνεπών οφειλετών. Τολμηρή διαγραφή χρεών που αφορούν πτωχευμένες εταιρείες και «κουφάρια» δεκαετιών, που καταγράφονται μόνο θεωρητικά. Αναγκαστικά μέτρα είσπραξης εναντίον των στρατηγικών κακοπληρωτών. Και επίλυση-εξπρές των 250.000 εκκρεμών υποθέσεων από Μηχανισμό Επίλυσης Διαφορών με επικεφαλής ανώτατο δικαστικό. Ο νόμος Κατρούγκαλου καταργείται και το Ασφαλιστικό σύστημα αποκτά τρεις πυλώνες -με τη συμμετοχή και του ιδιωτικού τομέα.

Τα αποθεματικά των ταμείων θα μπορούν να επενδύονται και να αυξάνονται, αυξάνοντας την αποταμίευση και τις επενδύσεις στην οικονομία, αλλά και τη σύνταξη που θα λάβει από τον «ατομικό του κουμπαρά» κάθε νέος ασφαλισμένος. Όπως συμβαίνει, δηλαδή, σε ολόκληρο τον κόσμο. Στηρίζουμε τους πιο αδύναμους με Εγγυημένο εισόδημα σε 800.000 φτωχότερους συμπολίτες μας. Στηρίζουμε την ελληνική οικογένεια μπροστά στον δημογραφικό κίνδυνο. Η Πολιτεία ενισχύει με 2.000 ευρώ κάθε νέα γέννηση στην Ελλάδα. Αφορολόγητο 1.000 ευρώ για κάθε παιδί. Και κανένα παιδί εκτός παιδικού σταθμού. Και τέλος οι μισθοί συνδέονται με την ετήσια ανάπτυξη της χώρας. Αλλά οι κατώτατοι μισθοί θα έχουν διπλάσια αύξηση από τον ρυθμό αύξηση του ΑΕΠ κάθε χρόνο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Απέναντι στις έωλες προβλέψεις ενός προϋπολογισμού που έρχεται να συμπληρώσει μια τετραετία αποτυχίας και διαψεύσεων βάζουμε το δικό μας συνεκτικό πρόγραμμα για την αναγέννηση της οικονομίας. Πρόκειται, ουσιαστικά, για δύο διαφορετικούς κόσμους: Της παρακμιακής καθήλωσης που επέβαλλε ο ΣΥΡΙΖΑ και της τολμηρής επανεκκίνησης που θα φέρει η Νέα Δημοκρατία. Στον τελευταίο Προϋπολογισμό της θητείας της, η Κυβέρνηση οφείλει, όμως, να απολογηθεί για τα συνολικά δεινά που προκάλεσε. Γιατί θα ήταν υποκριτικό να μιλάμε, σήμερα, μόνο για αριθμούς, καθώς εξελίσσεται αρνητικά το εθνικό πρόβλημα του Σκοπιανού. Όταν θρηνούμε το 100^ο θύμα της τραγωδίας στο Μάτι, χωρίς ακόμη να έχουν αποδοθεί ευθύνες. Όταν οι βόμβες σε μέσα ενημέρωσης και η ανομία παντού δίνουν το μέτρο της καθημερινής ανασφάλειας. Και, βέβαια, όταν η δημόσια ζωή εξακολουθεί να δηλητηριάζεται από νέα ψέματα, προεκλογικά ρουσφέτια και σκοτεινά σκάνδαλα.

Να το πω απλά: Η Ελλάδα φτωχαίνει, μικραίνει και φοβάται. Περιμένω λοιπόν, κ. Τσίπρα, να μιλήσετε εδώ στη Βουλή όχι μόνο για την οικονομία και για τα μεγάλα θέματα που απασχολούν τους πολίτες. Να μιλήσετε για τις εξελίξεις στα εθνικά μέτωπα. Αναφορικά με το Σκοπιανό, ο κ. Τσίπρας ανέβηκε στη Θεσσαλονίκη για να προσβάλει τους Μακεδόνες μέσα στο σπίτι τους. Δραπέτευσε από το παρόν, επιλέγοντας να μιλήσει για τον Εμφύλιο. Ερμηνεύοντας όπως θέλει την Ιστορία και σπέρνοντας πάλι τον διχασμό. Δεν βρήκε, όμως, ούτε κουβέντα για την «μακεδονική» ταυτότητα και γλώσσα και για τους «Μακεδόνες του Αιγαίου» του κ. Ζάεφ. Ούτε, βέβαια, και για τα καμώματα του συνεταίρου του, που τώρα μαλώνει με τον κ. Κοτζιά κατηγορώντας ο ένας τον άλλο με βαριές καταγγελίες. Είναι ο ίδιος ο κ. Κοτζιάς που τώρα ζητά να γίνει μυστική, λέει η ψηφοφορία, για το

Σκοπιανό! Φοβάστε κάτι; Δεν θέλετε ξαφνικά να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Μυστική ψηφοφορία δεν θα γίνει. Και έτσι θα ακουστεί ποιοι θα πουν ναι και ποιοι όχι. Όπως εσείς κ. Τσίπρα που είπατε ναι, εκεί που έξι πρωθυπουργοί πριν από εσάς είπαν όχι.

Η θέση της Ν.Δ είναι κρυστάλλινη: Στεκόμαστε απέναντι στο σφάλμα των Πρεσπών και δεν θα το ψηφίσουμε. Γιατί ποτίζει τον αλυτρωτισμό, ξυπνάει εθνικισμούς και δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα και στις δύο χώρες. Πρόκειται για μία πολύ επικίνδυνη περιπέτεια. Περιμένω κ. Τσίπρα, να μιλήσετε για την Αλβανία. Για την απαράδεκτη υφαρπαγή των περιουσιών των Βορειοηπειρωτών αδερφών μας από το αλβανικό κράτος. Απειλήσατε ότι θα με καταγγείλατε στις Βρυξέλλες επειδή σας είπα ότι ανταλλάξατε την αχρείαση μη περικοπή των συντάξεων με μια απαράδεκτη εθνική υποχώρηση στο Σκοπιανό. Φυσικά δεν είπατε τίποτε. Αλλά δεν είπατε τίποτε ούτε για το φίλο σας τον κ. Ράμα. Αφού δεν τα λέτε εσείς θα τα πω εγώ. Από το Ελληνικό κοινοβούλιο στέλνω ένα ξεκάθαρο μήνυμα στα Τίρανα. Αν η Αλβανία δεν σεβαστεί έμπρακτα τα δικαιώματα της Ελληνικής Εθνικής μειονότητας, μπορεί να ξεχάσει τις ευρωπαϊκές τις φιλοδοξίες.

Αναρωτιέμαι τέλος κ. Τσίπρα, αν θα μιλήσετε σήμερα για το περιβόητο ηθικό πλεονέκτημα που πνίγηκε σε ένα ορυμαγδό σκανδάλων. Ο σταθμός του Θριασίου, το 1,6 δις του Μεταναστευτικού, τα 700 εκατομμύρια του «Ελευθέριος Βενιζέλος», η ΔΕΗ των Σκοπίων, τα βλήματα στην Σαουδική Αραβία. Και βέβαια η ΔΕΠΑ με τα φέσια των δεκάδων εκατομμυρίων για να εξυπηρετήσετε συμφέροντα με τα οποία διαπλέκεσθε. Αναρωτιέμαι πώς νιώθουν οι άνθρωποι που σας ψήφισαν, στο όνομα του δήθεν ηθικού πλεονεκτήματος, και τώρα σας βλέπουν να βουλιάζετε μέσα στην αλαζονεία, την χλιδή αλλά και τη διαφθορά της εξουσίας. Σε όλους αυτούς απευθύνομαι σήμερα. Αλλά απευθύνομαι και σε όλους τους Έλληνες που, κουρασμένοι και απογοητευμένοι, αναζητούν ένα καλύτερο αύριο για αυτούς και τα παιδιά τους. Δικός μας στόχος δεν είναι, απλά, η νίκη στις επόμενες εκλογές. Είναι το όραμα και το σχέδιό μας για την αναγέννηση της πατρίδας μας.

Για μια νέα εποχή ευημερίας για τους πολλούς. Για μια νέα, δημιουργική πορεία της Ελλάδας. Βασική προϋπόθεση για αυτό είναι η εμπιστοσύνη. Αλλά για να υπάρξει εμπιστοσύνη οφείλουμε να μιλήσουμε στην γλώσσα της αλήθειας. Αυτή θα επαναφέρει την αξιοπιστία στην πολιτική και θα ξανά δώσει ρεαλιστική ελπίδα στους πολίτες. Και όχι τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα που οδηγούν σε απογοήτευση και αποτυχίες. Όχι άλλα ψέματα. Όχι άλλες υποσχέσεις που μετά θα τις πληρώσει με φόρους και περικοπές η κοινωνία. Επιτρέψτε μου να κλείσω με μια θετική εικόνα. Στο γραφείο μου έχω μια ασπρόμαυρη φωτογραφία του φιλέλληνα φωτογράφου Bob McCabe. Απεικονίζει τρία κοριτσάκια στο Άνω Περιστέρι στην Ήπειρο το 1961. Δεν φοράνε παπούτσια και τα ρούχα τους είναι μπαλωμένα. Περπατάνε πάνω σε ένα χωματόδρομο και πίσω τους φαίνονται αχνά κάτι χαμόσπιτα. Έχουν όμως ένα αστραφτερό χαμόγελο και ένα αισιόδοξο βλέμμα που πετάει σπίθες. Συμβολίζουν την Ελλάδα που δεν το έβαλε κάτω. Που ατενίζει με θάρρος το μέλλον. [ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΓΓΡΑΦΟΥ 8] Μας θυμίζουν ότι ως χώρα πέσαμε πολλές φορές και σηκωθήκαμε ξανά.

Ότι η γενιά των πατεράδων μας και των παππούδων μας, των μανάδων μας και των γιαγιάδων μας, βγήκαν από την κόλαση ενός πολέμου και ενός Εμφυλίου, δούλεψαν σκληρά και μας άφησαν μία Ελλάδα πολύ καλύτερη από αυτή που βρήκαν. Και μας στέλνουν ένα μήνυμα αισιοδοξίας. Ενωμένοι μπορούμε καλύτερα και αξίζουμε καλύτερα. Για να φτιάξουμε μια καλύτερη ζωή για όλους -ιδίως για τα παιδιά μας. Για όλα τα παιδιά του ελληνικού λαού. Κοιτάμε μπροστά γιατί μπροστά θα πάμε την Ελλάδα.